

— tým, že dostatočne nedozrela nad tým, aby sa prijali primerané opatrenia vo vzťahu k osobám zodpovedným za porušenia noriem Spoločenstva v oblasti držby na palube a použitia unášaných sietí, najmä uplatnením odstrašujúcich sankcií voči porušiteľom,

nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 1 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 2241/87⁽¹⁾ a z článku 2 ods. 1 a článku 31 ods. 1 a 2 nariadenia (EHS) č. 2847/93⁽²⁾,

— zaviazat Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Talianska rybárska flotila systematicky a vo veľkom rozsahu porušovala zákaz držby na palube a použitia unášaných sietí s dĺžkou presahujúcou 2,5 km, a to od jeho zavedenia v roku 1992 a od roku 2001 zákaz držby na palube a použitia akýchkoľvek unášaných sietí.
2. Podľa Komisie dôležitosť a závažnosť tejto skutočnosti možno priamo pripísať neúčinnosti talianskeho systému kontroly rešpektovania tohto zákazu a neprimeranosti sankcií stanovených talianskym právnym poriadkom pre prípad jeho porušenia.
3. V tomto ohľade Komisia poukazuje na to, že dohľad nad použitím unášaných sietí vykonáva mnoho vzájomne si konkurujúcich orgánov, že táto úloha je vedľajšou vo vzťahu k ich iným úlohám a že neexistuje žiadna koordinácia. Nedostatok ľudských zdrojov, času a nevyhnutných prostriedkov im taktiež bráni v uskutočnení účinných kontrol.
4. Chýba aj primerané vytváranie programov a strategické plánovanie kontroly použitia unášaných sietí. V tomto ohľade Komisia poukazuje na to, že kontrolné činnosti by sa mali obozretne programovať v závislosti od osobitných rizikových faktorov a mali by rešpektovať úplnú, integrovanú a racionálnu stratégiu. Okrem toho by bolo potrebné ich zamerať predovšetkým na určité obdobia roku a na určité presne vymedzené regióny a miesta kontroly. Nič z toho však talianske orgány neuskutočnili.
5. Navyše, orgány poverené kontrolou použitia sietí nazvaných spadara nemajú prístup k informáciám o polohe rybárskych lodí zhromažďovaných prostredníctvom systému satelitného určenia polohy rybárskych lodí Spoločenstva zavedeného na základe článku 3 nariadenia č. 2847/93. Z vyšetrovania Komisie navyše vyplýva, že pomerne vysoký počet rybárskych lodí ešte nie je vybavených zariadeniami na satelitné určenie polohy, ktoré sú nevyhnutné pre fungovanie systému. Čo sa týka zberu a informatizácie lodných denníkov, prehlásení o vykládkach a záznamov o predajoch stanovených nariadením č. 2847/93 a *a fortiori* krížovej analýzy týchto údajov spolu s informáciami získanými systémom satelitného určenia polohy, je potrebné uviesť, že vôbec nie sú účinné.
6. Ak sa kontrola používania sietí spadare talianskymi orgánmi zdá byť úplne nedostatočná, postihovanie porušení ustanovení Spoločenstva týkajúcich sa držby a použitia týchto sietí nie je oveľa účinnejšie.

7. V tejto súvislosti Komisia po prvé poukazuje na to, že talianska právna úprava v oblasti sankcií, v rozpore s článkom 9a nariadenia č. 3094/86⁽³⁾ a ustanoveniami, ktoré prebrali a rozšírili jeho obsah, v podstate zakazuje len použitie alebo pokus o použitie unášaných sietí, a nie ich samotnú držbu na lodi.

8. Po druhé, ak dôjde k skutočnému zisteniu porušenia zákazu použitia unášaných sietí, miestne kontrolné orgány o ňom pravidelne neinformujú príslušné orgány, a to predovšetkých z dôvodu sociálneho tlaku, pričom v každom prípade toto porušenie nie je účinne stíhané a postihované. Počet a dôležitosť uplatňovaných sankcií totiž ostáva smiešne malý.

9. Komisia sa domnieva, že je plne preukázané, že systém kontroly a sankcií uplatňovaný v Taliansku na účely zabezpečenia dodržania ustanovení Spoločenstva v oblasti unášaných sietí nepostačuje na zaručenie dodržania povinností uložených členským štátom článkom 1 ods. 1 a článkom 2 ods. 1 nariadenia č. 2241/87, ako aj článkom 31 ods. 1 a 2 nariadenia č. 2847/93.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2241/87 z 23. júla 1987 ktorým sa zriaďujú určité kontrolné opatrenia pre rybárske činnosti (Ú. v. ES L 207, 29.7.1987, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu (Ú. v. ES L 261, 20.10.1993, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 3094/86 zo 7. októbra 1986 o určitých technických opatreniach na zachovanie rybolovných zdrojov (Ú. v. ES L 288, 11.10.1986, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Taliansko) 16. júna 2008 – Futura Immobiliare srl Hotel Futura a i./Comune di Casoria

(Vec C-254/08)

(2008/C 209/46)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Futura Immobiliare srl Hotel Futura a i.

Žalovaná: Comune di Casoria

Prejudiciálna otázka

Sú ustanovenia vnútroštátnej právnej úpravy podľa článkov 58 a nasl. legislatívneho dekrétu č. 507 z roku 1993 a prechodné ustanovenia, ktorými bola predĺžená ich účinnosť na základe článku 11 dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. [158] z roku 1999 v znení zmien a doplnení a článku 1 ods. 184 zákona č. 296 z roku 2006, na základe ktorých sa na účely pokrytia výdavkov za služby likvidácie odpadu zachováva systém daňovej povahy, čím sa odsúva zavedenie sadzobného systému, podľa ktorého výdavky za službu znášajú subjekty, ktoré hromadia odpad a poskytujú ho na odvoz, zlučiteľné s článkom 15 smernice 75/442/EHS ⁽¹⁾ zmeneným a doplneným článkom 1 smernice 91/156/EHS ⁽²⁾ a uvedenou zásadou „znečisťovateľ platí“?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 194, s. 39; Mím. vyd. 15/001 s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 78, s. 32; Mím. vyd. 15/002 s. 3.

Žaloba podaná 17. júna 2008 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-257/08)

(2008/C 209/47)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: N. Yerrell a L. Prete, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Talianska republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES z 15. marca 2006 o minimálnych podmienkach vykonávania nariadení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a o zrušení smernice Rady 88/599/EHS ⁽¹⁾ alebo v každom prípade tým, že ich neoznámila Komisii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 1. apríla 2007.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 35.

Žaloba podaná 17. júna 2008 – Komisia Európskych spoločenstiev/Helénska republika

(Vec C-259/08)

(2008/C 209/48)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Patakia a D. Recchia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky nevyhnutné opatrenia na úplné a/alebo správne prebratie povinností vyplývajúcich z článku 3 ods. 1 a 2, článku 4 ods. 1 a článkov 5 a 8 smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva ⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z týchto ustanovení,

— zaviazat' Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Komisia preskúmala zlučiteľnosť opatrení prijatých Helénskou republikou na účely prebratia smernice 79/409/EHS. Toto preskúmanie ukázalo, že niektoré ustanovenia smernice neboli prebraté úplne a/alebo správne.

2. Komisia najmä tvrdí, že Helénska republika neprebrala článok 3 ods. 1 smernice 79/409/EHS, keďže neprijala všetky nevyhnutné opatrenia na ochranu, zachovanie a obnovu dostatočnej rôznorodosti a rozlohy biotopov pre všetky druhy vtákov uvedené v článku 1.

3. Komisia okrem toho tvrdí, že článok 3 ods. 2 smernice 79/409/EHS nebol prebratý úplne a správne vzhľadom na to, že preberací akt neumožňuje preskúmanie zákonnosti označenia územia ako osobitne chráneného územia (OCHÚ), neobsahuje žiadne ustanovenia na ochranu biotopov nachádzajúcich sa mimo OCHÚ, ktoré však s nimi susedia, a napokon neobsahuje žiadne ustanovenie týkajúce sa obnovy zničených biotopov a vytvárania nových biotopov, hoci ide o dôležité ciele smernice.